CORESPONDENTA SPECIALA PENTRU REVISTA „FOTBAL"

DERBY COUNTY, CAMPIOANA ANGLIEI : De la stînga la dreapta, în picioare : Jimmy Gordon (antrenor), Peter Daniel, Kevin Hector, John Mc Govern, Colin Boulton, Terry Hennessey, Frank Wignall, John Robson, managerul Brian Clough. **Pe scaune :** Peter Taylor (manager secund), Alan Durban, John O'Hare, Archie Gemmill, Roy McFarland (căpitanul echipei), Alan Hinton, Colin Todd, Ron Webster.

UN MANAGER INSPIRAT (BRIAN CLOUGH) PROPULSEAZĂ PE DERBY COUNTY

În cei 83 de ani de existență a campionatului de fotbal al Angliei, numai două echipe, Wolverhampton Wanderers și — în acest an — Derby County, au realizat performanța ca după ce au retrogradat din prima ligă în cea de a treia, să revină treptat în eșalonul de frunte al soccerului britanic și să cîștige și titlul !

În ceea ce-i privește pe actualii campioni, **Derby County,** nu încape nici o îndoială că performanța lor se datorează acestui excepțional manager **Brian Clough,** omul despre care se spune că este un fel de... Cassius Clay al fotbalului, în sensul că-i place publicitatea, îi place să facă cele mai originale declarații, critică în dreapta și în stînga, de la clubul vecin și pînă la echipa națională. Acest fel de a fi nu întunecă însă personalitatea lui, reala sa capacitate profesională ci, dimpotrivă, îi conturează și mai bine calitățile. (De altfel, chiar înainte de a veni la Derby, Clough a mai avut unele succese ca de exemplu promovarea, în 1967—68, cu Hartlepool din liga a IV-a în a treia, singurul succes al acestei echipe din anul 1921, cînd a luat ființă.) Venit la Derby în 1968, Brian Clough a adus echipa pînă în semifinala Cupei ligii, apoi, în anul următor, în liga întîi și acum... iată pe Derby County campioană ! Trebuie să subliniem faptul că managerul campionilor a fost un foarte bun jucător, activînd pînă în 1964. Ca atacant la Midlesborough și Sunderland, el a marcat 251 de goluri în 274 de meciuri jucate, a fost doi ani consecutiv golgeter al campionatului și de două ori internațional A. Una din cele mai frumoase isprăvi din cariera sa rămîne un meci în selecționata ligii engleze, împotriva celei a Irlandei, cînd a înscris 5 goluri !

Președintele lui Derby County, **Sam Longson,** apreciază că unul din marile merite ale lui Clough este acela de **a fi știut să facă cele mai bune achiziții, o dată cu venirea sa.** Se subliniază, mai ales, descoperirea lui **Roy McFarland** care a ajuns în acest an în echipa națională. Talentul acestui jucător rămăsese necunoscut numeroșilor „scouts" (cercetători de talente) ai altor cluburi, care-l văzuseră jucînd la Tranmere Rovers, a trebuit să-l vadă Clough, pentru ca Derby și echipa Angliei să primească un mare jucător, un excelent înlocuitor al lui Jackie Charlton sau Brian Labone ca fundaș central. Un alt jucător excelent adus de Clough este **Archie Gemmill,** om de mijlocul terenului, de la Preston North End, care — sub supravegherea noului său manager și a secundului acestuia, Peter Taylor — și-a cîștigat nu numai un loc ferm în echipa campioană — ci și în naționala Scoției. Este meritul managerului de a-l fi inclus în lotul lui Derby și pe **Colin Todd,** jucător de mijlocul terenului, adus de la Sunderland și pe care mulți îl văd succesor al lui Bobby Moore în națională, mai ales că Todd este deocamdată căpitan al echipei „under 23 years" a Angliei.

Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că Derby County a avut și o oarecare șansă în cîștigarea titlului. Printre altele, notăm faptul că echipa a fost... ocolită de accidentări, avînd mereu lotul complet, fapt ce i-a permis să-l țină ca rezervă pe un jucător ca **Terry Hennessey,** cunoscut publicului românesc pentru că a făcut parte nu de mult din lotul Țării Galilor.

Dincolo de meritul de a avea „ochi" în ce privește selecționarea, Clough îl are și pe acela de **a fi un bun psiholog.** El știe să insufle jucătorilor încrederea în ei înșiși. Așa a procedat, de exemplu, cu portarul **Colin Boulton.** Într-o zi, la un meci de Cupă cu Chester, Clough l-a zis lui Boulton : **„Intră în poartă ! Și nu uita, mie n-ai nimic să-mi dovedești. Dovedește-ți numai ție !"** Boulton a apărat excelent și de atunci a rămas titular.

Dar, în afara vedetelor de care am vorbit, să ne oprim și asupra altor jucători ai echipei campioane. **Ron Webster** este fundaș dreapta ; joacă la Derby din 1958, de la vîrsta de 15 ani. El joacă de multă vreme alături de **John Ribson,** una din marile speranțe ale tinerei generații. Mijlocașul **Alan Durban,** internațional galez, e un jucător elegant și versatil, prezent de peste 300 de ori în formația lui Derby, de la venirea sa de la Cardiff City. În fine, o remarcă pentru **John McGovern,** adus de la Hartlepool, fotbalist de mare efort, gen Nobby Stiles, și care — grație faptului că s-a remarcat în acest campionat — a fost selecționat recent în echipa de tineret a Scoției. În ceea ce privește atacul, aici excelează internaționalul scoțian **John O'Hare,** ca și **Kevin Hector,** achiziționat de la modesta formație Bradford Park Avenue și care, în șase sezoane, a marcat peste 100 de goluri. Specialistul echipei în lovituri de la 11 metri este fostul internațional englez **Alan Hinton.**

ALBERT BARHAM
de la „The Guardian" — Londra

Carnet extern

FINALE, PE ITINERARII NOI

An de an, cupele europene au urcat treptele succesului, sub toate aspectele : număr de participante, media de spectatori, valoarea jocurilor. Vorbind despre aceste competiții care reprezintă cea mai nimerită formă de colaborare competițională a cluburilor europene, trebuie să amintim de cel care a născut ideea, regretatul ziarist francez GABRIEL HANOT ; prezentînd-o pe prima dintre ele, „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI", el justifica astfel, în final, propunerea lui: „...DAR, PESTE ORICE CONSIDERENTE DE ORDIN COMPETIȚIONAL, CRED CĂ ASEMENEA ÎNTRECERI CU CARACTER PERMANENT VOR ARĂTA MAREA MENIRE A FOTBALULUI, SENSUL LUI UMAN PRINCIPAL : SĂ UNEASCĂ OAMENI, ORAȘE, ȚĂRI, SĂ NE FACĂ SĂ VORBIM — PESTE ANI — DESPRE ACEASTĂ CUPĂ A LAUREAȚILOR NAȚIONALI CA DE CEVA SĂRBĂTORESC ȘI AMICAL. SĂ LUPTĂM CA, ÎN TIMP, COMPETIȚIILE EUROPENE SĂ REPREZINTE PUNCTELE FORTE ALE VIEȚII FOTBALISTICE DE PE CONTINENTUL NOSTRU".

Am recitit rîndurile inițiatorului „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI" zilele acestea cînd, printre hotărîrile forului european, s-au aflat și acelea ale definitivării orașelor ce vor găzdui finalele ediției 1972/1973 ale celor două cupe : a campionilor și cîștigătorilor de cupe (a treia, „CUPA U.E.F.A.", avînd, cum se știe, o finală tur-retur). Constatăm că și aria orașelor-gazdă ale marilor finale începe să se lărgească, ediția în curs prezentîndu-ne două premiere : BELGRADUL pentru C.C.E. și SALONICUL pentru competiția cîștigătorilor de cupe. Salutăm inițiativa U.E.F.A. care face ca finalul celor două întreceri de amploare să se petreacă în țări ale peninsulei balcanice, în țări din vecinătatea ROMÂNIEI. Acordarea către federațiile din IUGOSLAVIA și GRECIA a misiunii de organizare a celor două importante evenimente fotbalistice din finalul stagiunii, reprezintă recunoașterea meritelor acestor federații, care au înregistrat în ultimii ani progrese remarcabile ; iar pe de altă parte completează itinerariul finalelor cu o zonă puternică a fotbalului continental, zona fotbalului balcanic care — cum se știe foarte bine — dezvoltă de ani și ani competiții ale sale, atît pe planul selecționatelor („Turneul balcanic pentru echipele de tineret") cît și pe acela al cluburilor („Cupa balcanică").

Notăm, deci, încă un pas înainte — alături de ceilalți, mulți, de pînă acum — făcut de competițiile continentale care trebuie socotite ca unul dintre cele mai mari succese ale fotbalului european din ultimul sfert de veac.

Eftimie IONESCU

INSTANTANEE belgiene

O CURSĂ DE O JUMĂTATE DE SECOL...

Cazul cel mai semnificativ din fotbalul belgian ni se pare această cursă fără satisfacție pe care **F. C. Bruges** o duce de o jumătate de secol după titlul de campioană. După 49 de ani, adică în campionatul trecut, ea s-a aflat la... cîțiva centimetri de acest vis, dar vechea specialistă în asemenea finișuri, **Anderlecht,** a obținut cîștig de cauză. Se înțelege că întregul oraș-gazdă al aspiranților, inclusiv marii rivali de la echipa cealaltă a localității, **C. S. Bruges,** a trăit o mare decepție.

Interesant, și cu asta vom face o mică incursiune în fotbalul din **Belgia** în aceste zile, amărăciunea n-a fost de o asemenea forță și adîncime încît să paralizeze forțele, în momentele-cheie de pregătire a noului sezon, zilele de efectuare a transformărilor. Și, iată, **F.C. Bruges** a realizat cele mai considerabile întăriri ale efectivului său, în raport cu toate celelalte formații de prima divizie. **Geels,** venit de la Feyenoord, **Le Fevre** sosit de la Borussia Mönchengladbach și, mai cu seamă, **Devrindt** — internaționalul belgian care a jucat ultimele două sezoane în **Olanda,** la Eindhoven. La 15 august, în fața lui **Bayern München,** prima echipă din **Bruges** a făcut o repetiție generală în vederea noului campionat și nu au existat motive de nemulțumire nici din partea spectatorilor și nici din aceea a antrenorului, olandezul **Leo Caenjels.**

La **Bruxelles** însă, în tabăra „violeților", i-am numit pe cei de la **Anderlecht,** se remarcă un calm general. Campionii zîmbesc încrezători în forțele și „specialitatea" lor, urmărind „tam-tam"-ul lui **F.C. Bruges.** Celebra formație din capitală va porni în noul campionat cu absolut același unsprezece cu care l-a cîștigat pe precedentul și o să vi-l enumerăm, pentru că veți întîlni unele nume de faimă ale fotbalului belgian : **Ruiter — Heylens, Van Binst, Broos, Volders — Verheyen, Dockx, Lievens — Esjderstedt, Van Himst, Rensenbrink.** De la **Anderlecht** a plecat doar olandezul **Mulder,** trecut între elevii lui Ștefan Covaci, la **Ajax,** dar absența lui nu afectează pentru că vîrful de atac, titular un timp și în selecționata **Olandei,** nu mai apăruse în formație în sezonul de primăvară : deci titlul s-a cîștigat fără el...

Ar mai fi de vorbit despre a treia figură marcantă a fotbalului belgian, despre **Standard Liege,** ex-campioana. Aici cerul a fost mai puțin senin în săptămînile din urmă... Între jucători s-au iscat unele conflicte ; nici relațiile cu conducerea clubului nu erau dintre cele mai cordiale pentru cei mai mulți dintre fotbaliști și se anunțau chiar despărțiri antrenînd nume celebre, cum ar fi cel al portarului echipei naționale, **Dewalque.** Abia în al doisprezecelea ceas s-a ajuns la un acord cu acest om de bază, care refuza să semneze foarte drasticul program de antrenamente... dublat de sancțiuni așișderea pe care antrenorul **René Hauss** l-a pretins. E de văzut dacă a existat timp suficient pentru ca „avariile" intersezonului să fie reparate pînă la prima etapă.

Lumea antrenorilor a fost alarmată de nefericita întîmplare a lui **Yves Baré,** fost jucător al lui **F.C. Liège,** care preluase direcția tehnică a formației **Beerschoot.** Medicii l-au trecut la un repaus complet în urma unor grave crize cardiace, determinate de tensiunea emoțională înaltă la care l-a supus campionatul. Adăugat la episodul, mult mai grav, soldat cu moartea altui tehnician, **Leon Gorissen,** decedat în timp ce conducea antrenamentele echipei **Clavier,** cazul lui **Baré** a atras din nou atenția asupra solicitării emoțional-nervoase a antrenorilor și a decis federația din **Bruxelles** să ceară

Van Himst, căpitanul campioanei **Anderlecht** (în fotografie, schimbînd fanioane cu **Beckenbauer,** în calitatea de căpitan al reprezentativei), are multă încredere că echipa lui de club va „bisa" victoria din campionat.

tuturor cluburilor ca toți tehnicienii lor să se prezinte la examene medicale complete, cu nimic mai indulgente ca acelea pretinse jucătorilor. Și cei care nu vor avea avizul medical, nu vor avea nici dreptul să apară la antrenamente și pe băncile din marginea terenurilor, cu începere de la 1 septembrie.

Cu această „agendă a evenimentelor curente", fotbalul belgian deschide sezonul său 1972/1973 care rămîne — totuși — sub semnul marelui duel cu rivala de decenii, reprezentativa **Olandei,** pentru un loc la întrecerea supremă din 1974. E cursa care estompează chiar și pe aceea de o jumătate de secol angajată de **F.C. Bruges.**

E VREMEA ECHIPELOR AMBIȚIOASE...

Încă nu se poate vorbi de o desfășurare în plin a calendarului de toamnă în fotbalul european. Abia prima jumătate a lunii septembrie va marca startul tuturor campionatelor de pe continent, prin lăsarea steagului de pornire și în competițiile din peninsulele iberică și italiană. Dar, chiar și așa, cu o agendă parțial acoperită de etapele campionatelor, notăm constatarea că pornirea aparține, în multe locuri, unor echipe mici, dar ambițioase ; sigur că multe dintre ele sînt beneficiarele unui fericit concurs de împrejurări căruia nu i se poate prevedea, firește, o prea mare durată. Dar există și situații în care se poate vorbi — efectiv — despre veritabile revelații.

● Despre cea mai autentică dintre ele ne-am ocupat pe larg în numărul nostru trecut: este liderul campionatului **Uniunii Sovietice, Zaria Vorosilovgrad,** care se arată foarte puțin dispusă să cedeze locul de comandant al clasamentului.

● Ar mai trebui să amintim, tot cu argumentul scurgerii unui mare număr de etape în față, de **Viking,** acest de asemenea necunoscut lider al campionatului **Norvegiei** (unde formula de disputare a competiției este primăvară — toamnă). **Rosenborg,** echipa nr. 1 a țării ca faimă, are... 11 lungimi mai puțin decît ocupanta primului loc.

● În plutonul „evadaților" din start intră fruntașele actuale ale campionatului cehoslovac, **Presov** și **Trinec,** formații care, în nici un caz, nu pot fi puse alături de **Trnava,** de **Dukla,** de **Slovan** sau de **Slavia** și **Sparta** ca strălucire a „cărților de vizită". Ei bine, aceste ambițioase „cravașează" deocamdată în fruntea plutonului.

● Elvețienii fac și glume pe seama clasamentului diviziei prime... cerînd să fie citit invers. Și asta pentru bunul motiv că laureata ediției precedente, **Bâle,** trebuie căutată pe locurile codașe, iar proprietarele acestor locuri în clasamentul ediției 1971-72, **Chiasso, Sion** și **Winterthur,** stau — comod — în fotoliile din frunte.

Datoria față de performanță și performeri ne obligă la un tur de orizont asemănător peste o lună, spre a constata replica celebrităților. Într-o cursă de fond, cum e, în definitiv, un campionat, se știe, favoriții apar la trenă mult mai tîrziu, cînd s-au „încălzit" ca lumea cînd poziția tactică le garantează asaltul pentru victoria finală. Succesiunea etapelor ne va arăta cît procentaj de ambiție momentană a existat în aceste starturi surprinzătoare ale unor echipe cu nume și pretenții mici.